

מסורת הש"ס

(א) [נפיל סב], (ב) [נפיל סב]
(ג) [נפיל סב], (ד) [נפיל סב]
(ה) [נפיל סב], (ו) [נפיל סב]
(ז) [נפיל סב], (ח) [נפיל סב]
(ט) [נפיל סב], (י) [נפיל סב]
(יא) [נפיל סב], (יב) [נפיל סב]
(יג) [נפיל סב], (יד) [נפיל סב]
(טו) [נפיל סב], (טז) [נפיל סב]
(יז) [נפיל סב], (יח) [נפיל סב]
(יט) [נפיל סב], (כ) [נפיל סב]
(כא) [נפיל סב], (כב) [נפיל סב]
(כג) [נפיל סב], (כד) [נפיל סב]
(כה) [נפיל סב], (כו) [נפיל סב]
(כז) [נפיל סב], (כח) [נפיל סב]
(כט) [נפיל סב], (ל) [נפיל סב]

הגהות הב"ח

(א) נ"ל אמר רב חייק
ואמאי קרי: (ב) ר"ח
ר"ח אפילו נפילת יד כ"ל
ומה נ"ל חזק: (ג) ר"ח
עמ"ל דשם וכו' ולא כתיב
עקיבא אפי' עירוב:

מוסף רש"י

ואם היו של יחידים,
שחיד דר בפנימית רחוק
רגל המותרת במקומה
אינה אסורה שלל במקומה,
ואם של רגל לא עירבה
פנימית לעצמה דהיא רגל
האסורה במקומה, אסרת
על החלטה אפילו עירבה
חלטה לעצמה (דע"ז ע"ג).

רבינו חננאל

אמר משום דהיינו רב
אפילו ידעו שחיד רב
במקום נ"ל, אמר רב יוסף
לאו ידעו דשמענא ליה
ל"ל טבלא דאמר נ"ל נ"ל
ולא ידענא מאי היא.
מ"ד דהיא נ"ל לא נפילת
ידה, ואסור ליעשות
יחיד במקום נ"ל, ודעו שחיד
רב, אסור כשם רב אין
חורח חצר לגי, שאם
היה שריש בעליה אסור
מותר (א"ל) (דע"ז) [לסוף].
ואין חורח דקל לגי.
שאם רב בפנימית אסור
מותר (א"ל) [לסוף].
(ולא) [לא] כשם ר' אלע
יש חורח חצר לגי נ"ל
היה שריש בעליה אסור
וגי דרין בפנימית לעצמ
אסור חצר לגי.
שני ישראלים אסורין.
אבא כשם רב יתורה
מ"ד ש"ל דקל לגי
בכורח גבה "י שחיד
בישראל אינו אסור ובג
אסור. מחלפה שיהיה
תמן א' כשם שמואל
בבבא שיקפוטו מולמות
מ"ד וכו' מערבין שנים
ואין מערבין אחר. א"ר
יוסי ב"ר אבין תמן על
ד"י מולמות תן נידונין
בכחין, ברם האב דרין
העלויים ליד למטה
ואין דרין התחתונים
לעלות למטה. מחי,
שני הצדדים וזו לפנים
מ"ד. א"ר יונואי
זו דברי רבי עקיבא
דאמר אפילו רגל המותרת
במקומה, כגון שעירבה
זו לעצמה וזו לעצמה
והותרה הפנימית במקומה
[אסרת] כשם במקומה
אבל וכו' א"ר שמואל
המותר אינה אסורה את
החיצונה, כך רגל האסורה
אינה אסורה, כלומר
אפילו לא עירבה הפנימית
לעצמה אינה אסורה
את החיצונה, ואקשין
עליה מפתח, תן עירבה
חיצונה עירבה

(א) שיעור אהב מוריד ללמד
על נ"ל החל ע"י ק"ק
בפ"ט ס"ט.

הדר פרק ששי עירובין

עה.

עין משפט
נר מצוה

פ"א א ב מ"י פ"ד מ"ה
עירובין הלכה ע"כ
טושי"ט א"ח ט"י שם
ספ"ק:
פ"ב א מ"י פ"ד מ"ה ס"ה הלכה כג'
טושי"ט שם ספ"ק ד:
פ"ד מ"י פ"ד מ"ה ס"ה הלכה כג'
טושי"ט שם ספ"ק ה':

רבינו חננאל (הפסוק)

הפנימית שתיהן אסורות.
מאי א"ר יוסף ר' עקיבא
מאי אריא בשאל עירבה
פנימית שהיא אסורה
במקומה אפי' עירבה
הפנימית שהיא אסורה
במקומה אסרת החיצונה
ברישתה לה ברגלה.
אלא לאו רבנן היא
וטעמא דהיא במקומה
אסורה, הא רגל שהיא
מותרת במקומה אינה
אסרת שלל במקומה.
וספיקא לעולם ר' עקיבא
היא והכי קתני, לא
זו האסורה [במקומה]
כלבד היא האסורה, אלא
אפי' המותרת במקומה
אסרת שלל במקומה,
כגון שעירבה זו לעצמה
וזו לעצמה, ומקשין איני
והתני עירבה זו לעצמה
כ"י, טעמא דעירבה הא
לא עירבה שתיהן אסורות,
אלא רגל המותרת אינה
אסרת (כ"י שרגל) [אבל]
רגל האסורה אסרת.
וספיקא לעולם ר' עקיבא
היא וחזרו מיתסא והכי
קתני, עירבה זו לעצמה
כפני עצמה וזו מותרת
כפני עצמה, במה דברים
אסורים שעשתה הפנימית
[דקל] וסילקת עצמה,
אבל לא עשתה דקל
החיצונה [אסורה], שר'
עקיבא אסר החיצונה
וכחמיה רגל אסורה, אין
דריסת הרגל [אסורה].
ומהבנין פסיפא, דקתני
אם היו של יחידים
אין צריכות לערב.
ורבינא נמי מבייב פסחא
אחד מן החיצונה ולא
עירבה, ודייקין מיהו רגל
רגל המותרת במקומה
אסרת שלל במקומה,
ורבנן סבירי אפי' רגל
האסורה במקומה אינה
אסרת שלל במקומה,
והיא תנא קמא דמי
עירבה החיצונה כ"י, סבר
עירבה הפנימית כ"י, סבר
רגל המותרת במקומה
אינה אסרת רגל האסורה
במקומה אסרת נמי שלא
במקומה אסרת נמי שלא
במקומה, פסיפא, תנא
עירובין במקום אחר.
מאי פסוק אחד אסר
החיצונה, ואמאי קרי
לה מקום אחר, מקום
המיוחד לשתייהן לפנימית
ולחיצונה, לא הפנימית
[ע"ז] לה מעבר [ע"ז]
החיצונה, אבל החיצונה
אין לה בפנימית לא
מעבר עליה ולא דריסה,
תניא

היה אמינא דירית עובד כוכבים
שמה דירה, אע"ג דלמר
נריש פרקין ודלמלי עמלא לא שמה
דירה הכא דלהקל להמיר המצוי
להשני כחמיה וחצירות פתוחים
למכו אמר שמה דירה:
מתירב רב ביבי בר אבבי, ק"ק
דח"ל לאקשוי מרשע
מעיקרא: **אלמא** רגל המותרת
אינה אסרת כ"י, הא דלא מוקי
נעשמה דקל היינו משום דמיקשי
רשע וסיפא נעשמה דקל ומציעתא
היא דשכח אחד מן הפנימית
כלל עשמה דקל:
עד

היה אמינא דירית עובד כוכבים
שמה דירה, אע"ג דלמר
נריש פרקין ודלמלי עמלא לא שמה
דירה הכא דלהקל להמיר המצוי
להשני כחמיה וחצירות פתוחים
למכו אמר שמה דירה:
מתירב רב ביבי בר אבבי, ק"ק
דח"ל לאקשוי מרשע
מעיקרא: **אלמא** רגל המותרת
אינה אסרת כ"י, הא דלא מוקי
נעשמה דקל היינו משום דמיקשי
רשע וסיפא נעשמה דקל ומציעתא
היא דשכח אחד מן הפנימית
כלל עשמה דקל:
עד

היה אמינא דירית עובד כוכבים
שמה דירה, אע"ג דלמר
נריש פרקין ודלמלי עמלא לא שמה
דירה הכא דלהקל להמיר המצוי
להשני כחמיה וחצירות פתוחים
למכו אמר שמה דירה:
מתירב רב ביבי בר אבבי, ק"ק
דח"ל לאקשוי מרשע
מעיקרא: **אלמא** רגל המותרת
אינה אסרת כ"י, הא דלא מוקי
נעשמה דקל היינו משום דמיקשי
רשע וסיפא נעשמה דקל ומציעתא
היא דשכח אחד מן הפנימית
כלל עשמה דקל:
עד

היה אמינא דירית עובד כוכבים
שמה דירה, אע"ג דלמר
נריש פרקין ודלמלי עמלא לא שמה
דירה הכא דלהקל להמיר המצוי
להשני כחמיה וחצירות פתוחים
למכו אמר שמה דירה:
מתירב רב ביבי בר אבבי, ק"ק
דח"ל לאקשוי מרשע
מעיקרא: **אלמא** רגל המותרת
אינה אסרת כ"י, הא דלא מוקי
נעשמה דקל היינו משום דמיקשי
רשע וסיפא נעשמה דקל ומציעתא
היא דשכח אחד מן הפנימית
כלל עשמה דקל:
עד

היה אמינא דירית עובד כוכבים
שמה דירה, אע"ג דלמר
נריש פרקין ודלמלי עמלא לא שמה
דירה הכא דלהקל להמיר המצוי
להשני כחמיה וחצירות פתוחים
למכו אמר שמה דירה:
מתירב רב ביבי בר אבבי, ק"ק
דח"ל לאקשוי מרשע
מעיקרא: **אלמא** רגל המותרת
אינה אסרת כ"י, הא דלא מוקי
נעשמה דקל היינו משום דמיקשי
רשע וסיפא נעשמה דקל ומציעתא
היא דשכח אחד מן הפנימית
כלל עשמה דקל:
עד

היה אמינא דירית עובד כוכבים
שמה דירה, אע"ג דלמר
נריש פרקין ודלמלי עמלא לא שמה
דירה הכא דלהקל להמיר המצוי
להשני כחמיה וחצירות פתוחים
למכו אמר שמה דירה:
מתירב רב ביבי בר אבבי, ק"ק
דח"ל לאקשוי מרשע
מעיקרא: **אלמא** רגל המותרת
אינה אסרת כ"י, הא דלא מוקי
נעשמה דקל היינו משום דמיקשי
רשע וסיפא נעשמה דקל ומציעתא
היא דשכח אחד מן הפנימית
כלל עשמה דקל:
עד

היה אמינא דירית עובד כוכבים
שמה דירה, אע"ג דלמר
נריש פרקין ודלמלי עמלא לא שמה
דירה הכא דלהקל להמיר המצוי
להשני כחמיה וחצירות פתוחים
למכו אמר שמה דירה:
מתירב רב ביבי בר אבבי, ק"ק
דח"ל לאקשוי מרשע
מעיקרא: **אלמא** רגל המותרת
אינה אסרת כ"י, הא דלא מוקי
נעשמה דקל היינו משום דמיקשי
רשע וסיפא נעשמה דקל ומציעתא
היא דשכח אחד מן הפנימית
כלל עשמה דקל:
עד

